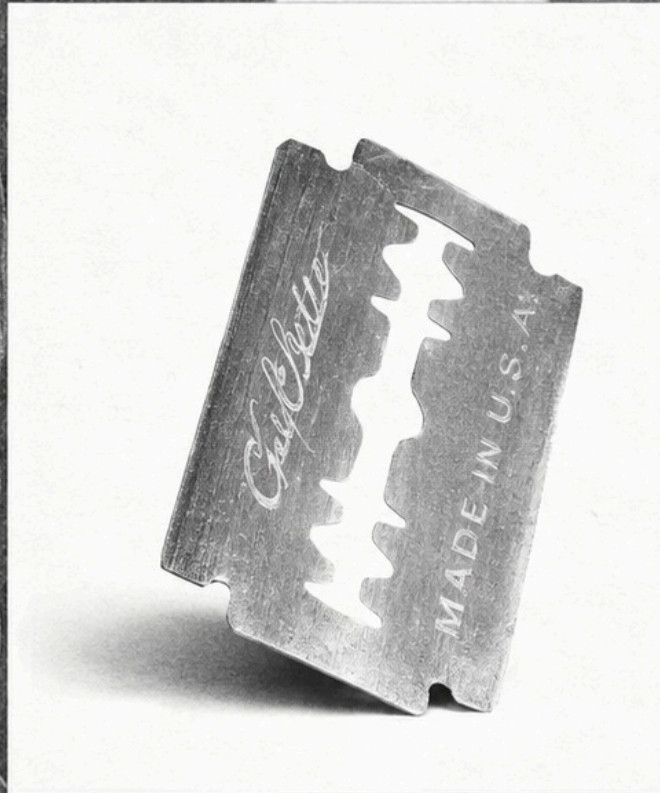

PART I • BEGINNING

01

FORMER GILLETTE

Ferdinando Frega

FADES BLADES SINCE 1991

ESKİ GILLETTE

İşe alındığında — P&G'de geçen yirmi yılın ardından gelmişti — onu genel merkezde bir haftalık bir kursa soktular; amaç, şirketin bütün süreçlerini ona tek tek göstermek ve görevi için işe yarayacak her bilgiyi kendisine aktarmaktı.

Müşteri hizmetlerinden, krediden, lojistikten, personel yönetiminden, genel müdürlük ofisinden geçti ve turu satış genel müdürüyle tamamladı.

Sonradan bana anlattığına göre Gillette, birkaç on yıldır yerinde sayan fil gibi hantal bir şirket olmasının ötesinde, muazzam bir potansiyel de taşıyordu — geliştirilmesi gereken bir potansiyel — ve o da kendi payına düşeni yapmakta hiç vakit kaybetmedi.

Ama insanlara karşı özel bir özen vardı: o, çalışanlar, astlar ve üstlerle hiyerarşik bir merdiven gibi çalışmaya alışkındı; burada ise satış acentesi figürüyle karşılaştı. Ayarlanması gereken yalnızca dil değildi — bütün tavır da değişmeliydi: asla emretmemek, buyurmamak; sakın bir şekilde bir bakış açısını ifade etmek ve şirketin izin verdiği yerde prosedürleri iletme.

O bir şirket adamıydı ve uyum sağlamak ona kolay geldi. Ama bundan fazlasını yaptı: bölgesindeki en genç acenteye yatırım yapmaya karar verdi ve beni en iyi öğrencisi yaptı.

Bölge müdürüm olarak yerleşmesinden birkaç hafta sonra kendimi Catania'da bir otelin toplantı salonunda, ikinci bir iş görüşmesi gibi gelen bir şeyin karşısında buldum; benden çok daha fazla deneyime, şirket kültürüne ve eğitime sahip biriyle kendimi ölçüyordum — çünkü P&G yalnızca yönetici yetiştirip eğitmekle kalmaz, onları her zaman kazanan adamlara dönüştürürdü; o günden beri dikkatimi canlı tutan kıvılcım da buydu.

Bir kâğıt açıp bir Aziz Patrick haçı çizdiğini hatırlıyorum. Amiral battı oynamak istediğini sandım — oysa şunu yazdı: GÜÇ ALANI, ZAYIFLIK ALANI, GELİŞİM

ALANI, ALAN...

P&G'ye, Gillette imzalı bir satış acentesi vekâletiyle giriyordum — neredeyse kaderin bir ön gösterimi — ve bu, başka bir şirket için çalıştığım ilk seferdi; maaşımı hâlâ annem ödüyordu.

Sınav uzun sürmedi: yalnızca iki yıl; bir şeyler öğrendiğimi söylemeye yetecek kadar, ama aynı zamanda ona kendimden bir şeyler kattığımı söylemeye de.

Ferdinando